

Quadratalen, men i Kjøbstæderne kun 3 $\frac{1}{2}$; men de senere Regler, der gjælde for Kjøbenhavn med Hensyn til Sidehuse og Baghuse, ville medføre, at selv om man anvender Reglen for Kjøbenhavn paa Frederiksberg, ville Sidehuse og Baghuse der ikke engang komme til at svare saa Meget som efter Reglen i Udvalgets Fleertals Forslag; thi af disse Huse svares der i Kjøbenhavn kun $2\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$, medens der nu i Kjøbstæderne svares 3 $\frac{1}{2}$. Det er altsaa i det Hele taget ikke nogen overordentlig væsentlig Forøgelse i Afgift, som her bliver Tale om, og Hovedgrunden til, at den nu formeentligen bør paalægges en Deel af Frederiksberg, er for at tilvejebringe en Lighed i Byrder, som synes at være nødvendig, naar der skal være Lighed i Rettigheder. Der er ganske vist ikke Tale om at paalægge alle Kjøbstæder en saadan Forhøjelse, men det kan heller ikke tænkes, at nogen Kjøbstad skal træde i saadant Forhold til Kjøbenhavn som dette Stykke af Frederiksberg, der stærer sig saaledes ind i Kjøbenhavns Grund, at den paa 3 Sider omgives deraf. De ærede Medlemmer af Udvalget, som ikke have været enige med mig, have mod dette Forslag anført forskjellige Grunde, som jeg virkelig troer ikke ere gyldige. Der siges saaledes, at der derved „vilde stables en ny efter de nu bestaaende Forhold meget unaturlig Sondring i denne Commune“. Men dette er ikke Andet end hvad der finder Sted i Kjøbenhavn, at der paa den ene Side af Gaden svares een Bygningsafgift, og paa den anden Side en anden, medens Forholdet derhos hidtil har været dette, at der ikke kan drives fuld Næring paa den ene Side af Gaden, hvor der er den ringere Afgift. Vil man i det Hele taget have de samme Rettigheder, som Kjøbenhavn har, overførte paa Frederiksberg Commune, kan man ikke overføre dem paa anden Maade, end de hidtil have bestaaet for Kjøbenhavn; men naar de Herrer ville tage Kortet for Die, ville De see, hvorledes Frederiksberg Grund stærer sig ind i Kjøbenhavns Grund i en ganske unaturlig Retning, og at der er tre Steder paa Grændsen imellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, hvor den nævnte Ulighed nu træder frem. Naar man derimod følger Forslaget om at anvende Reglerne for Bygningsafgiften for Kjøbenhavn paa en Deel

af Frederiksberg Sogn, vil man see, at der idetmindste træffes en naturlig og lige Linie i Frederiksberg Sogn, og dersom der kommer til at vise sig Ulemper for Frederiksbergs Commune derved, at en Deel af Communen svarer en lavere, og en anden Deel en høiere Afgift, vilde dette kunne rettes ved, at man gif videre i denne Henseende. Det kunde imidlertid vel være, at man, naar man gif videre, vilde komme til at ramme Eiendomme, som efter deres hele Bessaffenhed ikke burde rammes paa denne Maade. Der siges fremdeles, at et saadant Paalæg ikke skal være en naturlig og hensigtsmæssig Maade til at forberede den communale Forening imellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, og det kaldes et Tvangsmiddel. Det er slet ikke Tanken med dette Forslag at udøve nogen Tvang paa Frederiksberg, for at bringe den til at slutte sig sammen med Kjøbenhavns Commune. Tanken dermed er derimod ganske negativt den at forhindre, at man, idet man skaber Lighed, hvor denne ikke før har været, ikke lader bestaae Uligheder, der vilde blive Vanskeligheder, naar man engang skrider til at udjevne de øvrige Uligheder mellem de to Communer; det er klart, at man vanskeliggjør en saadan Sammensmeltning, naar man paa den ene Side stiller de Eiendomme i Frederiksberg, der stærer sig ind mellem Kjøbenhavns Grund, lige saa fordeelagtigt som Eiendommene paa Kjøbenhavns Grund, og paa den anden Side lader dem beholde den mindre Skattebyrde til Staten; man vil derved have nye Uligheder at udjevne, naar der engang bliver Tale om Forening af disse to Communer. Ved Forslaget lægges der aldeles ingen Tvang paa Frederiksberg Commune til at indgaae en Forening, den ikke attraaer, den kan lige fuldt idetmindste af denne Grund vedblive at bevare sin communale Selskøndighed. Jeg maa saaledes anbefale det ærede Thing at følge det Forslag, jeg har tilladt mig at stille om et Tillæg til § 3.

Svad § 4 angaaer, da omhandler den nogle Forhold, som jeg troede, at det vilde være rettest nu med det Samme at ordne, fordi det ellers vilde frembyde Vanskeligheder, og det var min Tanke at foreslaae den Ordning, som jeg ansaae for rigtig, saaledes at